

عنوان مقاله:

تأثیر اندیشه‌ی دینی بر فرهنگ گذشت متصرراز جرم در نظام جنایی ج.ا. ایران

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندها:

فاطمه السادات حسینی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحدساوه، ایران

محمد اقبالی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحدساوه، ایران

خلاصه مقاله:

در مکتب اسلام به منظور پیشگیری از جرم و اتخاذ تدابیر جنایی لازم و باهدف ایجاد جامعه سالم (بهداشت اجتماعی) قانونگذار، نهاد گذشت شاکی یکی از موارد سقوط عینی مجازات را پیشیبینی نموده است؛ لهذا قانونگذار، به منظور موقوف ماندن تعقیب متهمان و یا بخشودن تمام و یا قسمتی از مجازات محاکوماندروانین موضوعه، موادی قانونی جهتمصلاحات اجتماعی در برخی از موارد، از جرایی مجازات مجرمین که شرایط خاصی دارند با گذشت متصظر از جرم صرف نظر می‌کنند گرانده شده است؛ که دریک اقدامات مینی و پیشگیری از جرم، در قالب سودمندی آثار آن، جهت، تامین حفاظت نظم و مصلحت اجتماعی، در عدم اجرای مجازات در سیاست جنایی اسلام درجهٔ پاسخگویی نیازهای جدید و شرایط مطروحه‌ی قانونی با حفظ چارچوبهای قبلی، تعقیب متهم در جرایم قابل گذشت، فقط باشکایت شاکی شروع و در صورت گذشت اموصول می‌شود. لهذا؛ با بهره‌گیری ضابطه مندور و شمند از مصلحت حداکثری که بالا گوئید اصل رافت اسلامی و یا سماحت و سهولت دینی می‌تواند مواردی؛ دغدغه‌های رفتاری جامعه را در توجه به کش انسانی در این خصوص؛ که بیانگر بصیرت بخشی معرفتی مجرم، درزدودن خطاهای انسانی و اثرگذاری بر مولفه‌های مختلف از جمله توانایی و قصد فاعل بر قوانین عمل خود شده؛ حاکم بر اعما که در انتهایه نهادینه شدن فرهنگ‌مدار او گذشت در فقه و قوانین جنایی در صیانت نظم اجتماع و پیشگیری از ارتکاب جرایم شده، رهنمون خواهد نمود. مقاله‌ی حاضر به روش تحلیلی و روش کتابخانه‌ای، علاوه بر تبیین موضوع فوق به واکاوی و تحلیل ضرورت چیستی وضع قوانین جزایی پرداخته است.

کلمات کلیدی:

جرائم، تربیت، گذشت و عفو؛ مصلحت، جرایم قابل گذشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/632370>